

АБДУҚАҲҲОР ҒАФФОРИЙ

РАЪНОЛИГИНГ

ШЕЪРЛАР

Ғафур Ғулом номидаги
Адабиёт ва санъат нашриёти
Тошкент — 1978

Қўлингизда наманганлик шоир Абдуқаҳҳор Ғаффорийнинг иккинчи шеърлар тўплами. Шоир ўз хизмат бурчига ҳамоҳанг замонамизнинг, жамиятимизнинг осуда оқшом ва кундузларини ўйлайди; Ватан, инсон, муҳаббат, фарзанд мавзулари ич нурли истиқболга боғлаб мадҳ этади. Бу китобга кирган кўплаб ғазаллар хонандалар ижросида қўшиққа айланган ва кўпчиликка ғойибона танишдир.

ОЛАМ ГУЛИСТОН

Қалбин қуёшидан олам гулистон,—
Дўстларнинг кўнглидир асил бир бўстон.

Йиллар ўтиб кетар боди сабодек,
Аммо дилда колар ҳақиқий инсон.

Боқий бўлсин дўстларнинг умри ҳамиша,
Жўшқинликни инсондан ўргансин уммон.

ЧОРТОҚ СУВИ

Мингта дардинга даво Чортоқ суви,
Бўлғуси малҳам, шифо Чортоқ суви,

Жўш уриб чиқди заминнинг кўксидан,
Дилга бахш айлар сафо Чортоқ суви.

Дўсту ёронлар ичиб топди даво,
Таърифи бўлмас адо Чортоқ суви.

Бундадир меҳри муҳаббат дориси
Бундадир тоза ҳаво, Чортоқ суви.

Бир томонда боғу роғ гулшанлари,
Бир томонда хушнаво, Чортоқ суви.

Қанча бемор бўлди фориғ дардидан
Танга дармон, муддао Чортоқ суви.

Кўп шифобахш жойни кўрдинг, Ғаффоро,
Лекин топилмас хуш маъво Чортоқ суви.

АРЗИР

Дўст кўнглини овлай деб, кезсанг жаҳон арзийди,
Қадру қиммат, иззатга содиқ инсон арзийди.

Дўстдан азиз кимим бор, бўлса агар вафодор,
Этса кўнглим чин баҳор, берсамки жон арзийди.

Бағрим сизга очарман, бошдан гуллар соचारман,
Бевафодан қочарман, бунга ёмон арзийди.

Қўлга олдим созимни, тингла деб овозимни,
Сенга айтиб розимни ёзсам дoston арзийди.

Ҳам сенладим, сизладим, доим сизни изладим,
Дилда борин сўзладим, десам ёрон арзийди.

Доим сизни ўйлайман, юрагимдан сўйлайман,
Давронимни куйлайман, бунга даврон арзийди.

Ҳар ёнда дўсти ёри, Намангандир диёри,
Бўлсанг камтар, Ғаффорий, шундай эҳсон арзийди.

МЕҲМОННИ КУТ

*«Дўст билан обод уйинг
гар бўлса ул вайрона ҳам...»
Эркин Воҳидов*

Ҳар сахар, ҳар кечкурун
хонангда бир инсонни кут,
Чин азиз ўртоқларинг,
лафзи ҳалол меҳмонни кут.

Сен баҳор фаслида эксанг
бир ховуч буғдой агар
Авжи ёз фаслида мўл ҳам
каттакон хирмонни кут.

Чин саховат пеша бўлсанг
кўркмагил куз чоғида
Ҳеч туганмас ризку рўзинг
қанча-қанча донни кут.

Меҳмон бўлса азиз
жонингни сен этгин нисор,
Қўл қовуштир таъзим айлаб,
ҳар нафас фармонни кут.

Ғаффоро, сен доимо
тебрат қалам ғайрат билан,
Ҳар куни машқ айлагил
илҳом келар ҳар онни кут.

ОДОБ БИЛАН

Ҳар киши топгай камол одоб билан,
Очилур ҳусни жамол одоб билан.

Эл назар этсин десанг меҳнатсевар,
Бўл яна ширин мақол одоб билан.

Кексаю ёшларга кўрсат илтифот,
Ҳеч киши топмас завол одоб билан.

Кўпчилик ичра танилди ҳар қачон
Бу жаҳонда эр-аёл одоб билаи.

Эл қидирғай ҳар ҳачон иззат қилиб,
Танти, жўмард, бўл ҳалол, одоб билан.

Ғаффоро одобнинг илмини ўқи,
Билмасанг бергил савол одоб билан.

УСТОЗ ЎЗИНГИЗ

Ҳаёт сабоғидан устоз ўзингиз,
Ҳамиша муршиду мумтоз ўзингиз.

Қўлимга ҳаламу дафтар ушлатиб,
Дедингизки «Дадил бўл, ёз», ўзингиз.

Менга сира синмас қанот бердингиз,
Мени эттирдингиз парвоз ўзингиз.

Юрагимда раҳматларимдир қат-қат,
Чертишни ўргатдингиз соз ўзингиз.

Гаффорийнинг орзу-илтимоси шу!
Юз минг йиллар бўлинг устоз ўзингиз.

КЕЛДИМ ҚУЧОҒИНГГА

Севиқли қадрдон жой, боз келдим қучоғингга,
Гуллар билан муаттар яшнаб турган боғингга.

Райҳонлар ўсар тўп-тўп, оламда чаманлар кўп,
Соғиндим сени мен хўп, ташнаман булоғингга.

Сенсан шарафу шоним, яратгучи маконим,
Парвона бўлай, жоним, ҳеч ўчмас чароғингга.

Ҳар ўғлон Наманган дер, фарзанди йигит-қиз шер,
Водийда ажойиб ер гардин сур қароғингга.

Сен бердинг менга таълим, эй донишманд муаллим,
Сенсан бахтим, толеим, содиқман сабоғингга.

Ариқ тўла зилол сув, қалбимда буюк орзу,
Булоқларингдир кўзгу, мафтунман тонг чоғингга.

Гаффорийни яйратдинг, булбул янглиғ сайратдинг,
Раҳмат, она эй шахрим, боз келдим қучоғингга.

МУВАШШАҲ

Ҳамдаминг бўлсин сенинг ҳар доимо бахту қуёш,
Эгмагил сен, эгмагил номардлара аслоки бош.

Аҳли дониш бирла улфат бўлгилу топгил камол,
Жонни қурбон дўстга айла бўлмагил ҳеч бағри тош.

Меҳрибон бўлгил ҳама ёру биродарлар учун,
Меҳрибонлик бу жаҳонда дўстлара олий маош.

Илтифот бирла яша, ҳеч кўрмагил оламда дард.
Ул азиз фарзандларингга бўл ўзинг чин кўзу қош.

Давраларда ўлтирайлик жонажон дўстлар билан,
Бошда оҳлар ортсин, аммо кўнгил қолсин мангу ёш.

Хуш тақаллум бўлса инсон чин баҳори гуллагай,
Боғу роғинг сўлмасин мисли булоқдай қайна, тош.

Олий ҳиммат ҳар кишининг бил азиз умри узун,
Ҳар улуғ инсоннинг кўнглин олгали кеч қолма, шош.

Назмимни ҳар ким ўқиб чиқса азиз номинг топар,
Ғаффоро қалбинг очиб, дўстингга меҳринг айла фoš.

МЕҲРИБОНЛАРИМ

(Ҳурматли отам билан муҳтарам онамга бағишлайман).

Отам бирлан, онам менга,
азиз устоди аввалдир,
Шулар бирла меним бахтим
бу оламда мукамалдир.

Улар рози экан ёлғиз
бу дунёда қувончим шул,
Алар бирла ҳаётимда
жами мушкулларим ҳалдир.

Бу дунёни танитган ким
отам бирла онамдирлар,
Ҳаётдан дарс берар менга
улуғ устоди акмалдир.

Менга одобу ахлоқ ҳам
алардин бир улуғ мерос,
Не ўргандим улардин мен
азиз умримга сайқалдир.

Ташаккур айлай аларнинг
ҳузурида этиб таъзим,
Ёруғ йўл кўрсатур муршид
бари Ғаффора машъалдир.

ОҚДИ КАНАЛ ЎЗГАЧА

Дашту адир тарафга юрдн канал ўзгача,
Дарёнинг соҳилидан эсди шамол ўзгача.

Чўллаб ётган ерларда энди яшнаб атиргул,
Рўёбга чиқди барча орзу хаёл ўзгача.

Адирларнинг бағрида пахтазору полизлар,
Сабза яшнаб ҳар ёнда ҳусни жамол ўзгача.

Чўнг Наманган каналин ҳуришди мард йигит-ҳиз,
Меҳнат қилиб танилди, топди камол ўзгача.

Неча минглаб гектар ер қўйни бўлиб ҳазина,
Яшнаб кетар саҳролар, бахту иқбол ўзгача.

Ғаффорийга илҳомчи бўлди бунда ҳар томчи,
Оби ҳаёт дарёси чин истикбол ўзгача.

МАРДЛАР МАДҲИ

Биз яна қилдик ҳужум журъат-ла Жиззах даштига,
Еру осмон бас келолмас мард одамлар шаштига.

Мирзачўлда тез яратдик боғу бўстон қўплашиб,
Яхши иш тутмоқдамиз саҳройи хилқат қасдига.

Ҳар кишига ошино меҳнат била шодлик, севинч,
Не етур оламда ерни гуллатишнинг гаштига.

ҚУВОНДИМ

Мен ёримни кўрганда дилу жондан қувондим,
Қиё боқса қулимсиб, ҳаяжондан қувондим.

Табассум-ла гўзал ёр хуш такаллум айлади,
Доим лабида кулги, шўх хандондан қувондим.

Ташнадурман меҳрининг боғ-чаман гулларига,
Булбул янглиғ мен ўша гулистондан қувондим.

Ғаффорийдир шайдойинг, ишқ ўтида фидойинг,
Қалбимдасан сен доим, шул даврондан қувондим.

ИЛТИФОТ КУТАМАН

Сендан на машина, на от кутаман,
Сендан «Шахноз», «Гулёр», «Баёт» кутаман.

Ҳар тонгда қуёшга пешвоз чиқиш бахт:
Субҳи содиқда туриб ҳаёт кутаман.

Умиду хаёл билан яшадим мен,
Янги парвозимга қанот кутаман.

Ҳаёт бағишлагансан, ўзинг менга,
Ноумид шайтон, яхши от кутаман.

Умр ўзи кўп қисқадир, Шириним,
Тилингдан ҳар дам қанд-новвот кутаман.

Ғаффорийни бахтиёр этаман десанг,
Илтифот қил, илтифот кутаман.

МЕН МЕҲР ҚЎЙГАН ГЎЗАЛ

Мен меҳр қўйган гўзал барно элин барносидан,
Турфа бу гулшанни чин раъноларин раъносидан.

Кўйида мен куймадим шому сахар Мажнун каби,
Кўнглими олган пари янги замон Лайлосидан.

Севгиси этди мени Тохир мисол чин довюрак,
Хайриятки, оқмадим ҳеч айрилиқ дарёсидан.

Маҳвашим соҳибжамол ҳам боадаб, ҳам баркамол,
Ақлига қойил ҳамма доно замон доносидан.

Бир томонга гермулиб қолсам сира айб айламанг,
Кўз узолмайман мудом оҳу кўзи шахлосидан.

Тўлган ойга ҳамма боққай, кўп эрур ошиқлари,
Мен эса ёлғиз анинг шайдоларин шайдосидан.

Катта ҳарф бирла ёзай исмин юрак девонига,
Маъшуқа олсин таниб Ғаффорийнинг имзосидан.

ТЕРМУЛИБ

Ҳар куни иштиёқингдаман ёр термулиб,
Бўлдим, ахир, йўлингда интизор термулиб.

Қани менга ўша саховату карамлар,
Кўйингда ўтирибман, дилдор термулиб,

Айтчи сендан не кетар илтифот қилсанг,
Муяссар бўлса бир марта дийдор термулиб.

Термула-термула ҳеч бир қолмади мажол,
Қани бир йўла бўлсам бахтиёр термулиб.

Кўзим равшани дедим ҳар кима мақтаниб,
Нетай, кўзимда ёшим шашқатор термулиб.

Гаффорийнинг умидини пучга чиқарма,
Тез кел, жонимни айлайин нисор термулиб.

ҲУРМАТЛИ БЎЛ

Севганингни олдида ҳимматли бўл,
Сўзлама беҳуда, чин ҳурматли бўл.

Алдама умринг бўйи инсонни ҳеч,
Камтарин, ширин сухан, лаззатли бўл.

Боғлагин дил бандини халқинг билан,
Орли бўл, номусли бўл, иззатли бўл.

Қилса ҳам ғам лашкари сенга ҳужум,
Тоғ каби бардошли бўл, қудратли бўл.

Ошиқ эрсанг, меҳри гавҳарни қидир,
Дур топишда кончидек ғайратли бўл.

Сенки, эй Гаффорий, дил шайдосидан,
Сидқидил ҳам пок кўнгил, ибратли бўл.

БУЛБУЛ

Ҳофиз бўлсам номингни куйлардим нукул,
Қўшиғингни соғинар доим бу кўнгил.

Айриликдан сўзлама шодмон айёмда,
Қувнаб-қувнаб сайрагил, бахтиёр булбул.

Ишқ ўтидан куйлагил, майли, мен тинглай,
Тингласин ул бепарво сочлари сунбул.

Айла хушнуд дилларни Гаффорийдек сен,
Сайра, сайра, бахт куши, ғазалхон булбул.

АЙЛАСАНГ

Розиман жисмимни, дилбар, пора-пора айласанг,
Пора айлаб аввало, сўнгра чора айласанг.

Севгига содиқлигу покиза ишқ мангу қолур,
Раҳмат айтмас ҳеч киши бахтимни ҳора айласанг.

Лутфи эҳсон ҳам керакдир ошиқи бечорага,
Жон фидо этгум агар бир кун ишора айласанг...

Қайғу ҳасратдан йироқ кетгум бугун, сен истасанг,
Майли, бир дам суҳбат айлаб, сўнг овора айласанг.

Оху воҳ қилмоқ ишим бўлди менинг тун-кечалар,
Сен ўзинг ҳозик табиб дардимга чора айласанг.

Йўқ демай қондир мени васлинг майига, ташнаман,
Не қилибди меҳру шафқат бу Гаффора айласанг.

* * *

Олмайди хабар барно, мен хаста гадосидан,
Қон бўлди юрак ҳар он кўп нозу адосидан.

Сарғайди юзим охир ҳижрони фироқида,
Тор ўлди жаҳон менга ғам бирла жафосидан.

Оразин кўриб гуллар лол бўлди хижолатда,
Баҳр олса нетар кўнглим гулшаннинг ҳавосидан.

Жон бўлсин фидо ҳар дам меҳрингнинг булоғига,
Оламда бўлай бахтли сен ёрим вафосидан.

Гаффорий, қаламкашсаи, узлатда ғазал битма,
Шодумон ўлсин дилинг ишқ, ҳаёт сафосидан.

СЎЗИНГИЗДАН

Агар ҳар кимса гаплашса, ўқир маъно сўзингиздан
Дилга бир умид тўлғай боқиб зийрак кўзингиздан.

Саҳарлар уйғониб доим, мудом меҳнат-ла бўлдингиз,
Тиғиз кунлар қолишмасди кўпинча кундузингиздан.

Азият чекмаса, ҳеч ким етолмайди зафарларга,
Бу ҳурмат-эҳтиром бари омадлар ўзингиздан.

Дили пок ҳар киши бир кун етар мақсадга албатта,
Бу ғолиблик кувончи кетмасин ҳаргиз юзингиздан.

Илтифот чоғида дўстлар бахраманд бўлгай мудом,
Ҳалол терлар тўкиб топган ҳалол нону тузингиздан.

Лаболаб тўлдирур соқий кувончлар жомига майин,
Мунаввар бўлғуси дўстнинг бу кўнгли юлдузингиздан.

Латофат бирла айтганда, бўлинг соғу саломат сиз,
Сира кам қилмасин сизни улуғ ризқў рўзингиздан.

Олқиш олгай эл назар қилган кишилар доимо,
Гаффорий ёзди бу шеърни рухсат олмай ўзингиздан.

ТЕНГ

Ёруғликда ҳар киши бўлса, қани осмонга тенг,
Таърифин этгай эдим ул Рустами дostonга тенг.

Ҳамдамим бўлди меним олижаноб бир зўр йигит,
Довюррак ҳам меҳрибон, қалби асил уммонга тенг.

Улфату содиқ яна ҳар даврага файз етказар,
Хулқи хуш, одобда у ҳар бир етук инсонга тенг.

Лафзига қилгай вафо ҳам йўл-йўриқ бергай мудом,
Ҳамма ерда ҳурмати зўр энг азиз меҳмонга тенг.

Аслида мардлик унинг виждонида, қонида бор,
Гаффорийнинг дўстлари хушёр, содиқ посбонга тенг.

ҲУСНИГА ИХЛОС ҚҶЙИБ

Ноз уйқудан туради ҳуснига ихлос қўйиб,
Кўча-кўйда юради ҳуснига ихлос қўйиб.

Эрта саҳардан бошлаб равона сартарошга,
Сочин хўппак уради, ҳуснига ихлос қўйиб.

Қош устига қаламдан яна бир қош қўяди.
Кўзга бўёқ суради, ҳуснига ихлос қўйиб.

Фиску фасодни кўзлар, бошлайди уйда жанжал,
Эрга ҳам дўк уради, ҳуснига ихлос қўйиб.

Маърака ҳам йиғинда талтаяди мақтаниб,
Ҳар сўзда лаб буради, ҳуснига ихлос қўйиб.

Бу нусхалар ҳаётда гоҳо учраб туради,
Охир бир кун сўлади, ҳуснига ихлос қўйиб.

Кел, эй Гаффорий, энди танқид қилма таннозни,
Сўнг пушаймон бўлади, ҳуснига ихлос қўйиб.

ИЧКИЛИК

Ичкилик зўр оғуки, охирда айлайди хароб,
Барча орзуйи-умидинг айлабон бирдан сароб.

Энг буюк неъмат—саломатликни йўқ этгай тамом,
Оғритиб соғлом жигарни бемаҳал қилгай каоб.

Дўстларингга ҳеч раво кўрма бу янглиғ оғуни,
Келтирур бошингга қайғу қанча-қанча изтироб.

Сен ҳаётнинг шарбатидан баҳраманд бўлгил мудом,
Чанқаган инсонга сув бермоқ эрур олий савоб.

Тўғри, бир лас вақти чоғлик, сохта шодлик келтирур,
Аслида бу оғунинг пўстлоғидир, оддий ниқоб.

Чойни таъмидин ширин ҳеч бир шаробни кўрмадим,
Гаффоро, дўстлар бари шундай дея қилгай жавоб.

ОШИҚ-МАЪШУҚЛАР

Эркин-эркин сабо эсар тоғ тарафдан,
Қувноқ-қувноқ қўшиқ келар боғ тарафдан.
Мен бесўроқ боғингизга кириб қолдим,
Чин юракдан куйингизга қулоқ солдим.

Боғингизнинг ўртасида чинорингиз,
Боқсам роса очилибди чиройингиз,
Бир жуфт чинор тағларидир салқин соя,
Ариқ оқар айтиб қўшиқ, шеър, ҳикоя.

Эрка ўсиб, баргларидир тилла қанот,
Насли тоза ҳақиқий бир ажойиб зот.
Мазмунига солсам қулоқ ошиқ-маъшуқ,
Бир жуфт чинор бир-бирига айтар қўшиқ.

Ахду вафо мазмунидир бу ғазалнинг
Ўз лойиғи шайдосидир бу гўзалнинг.
Ошиқ чинор, маъшуқ чинор турар қатор,
Бир-бирига суянгандек чин бахтиёр.

Гаффорийга кўшиқ бўлди бу кўшчинор,
Ахду вафо тўғрисида ёздим ашъор.
Ҳовлингизнинг ўртасида бир жуфт чинор,
Бири ошиқ, бири маъшуқ—ҳақиқий ёр.

ДЕРМАН

Ватанни гуллатиб ҳар кун
Мудом ижод этай дерман,
Кўзим янглиғ этиб эъзоз,
Боғим обод этай дерман.

Мени посбон ўғил қилдинг,
Ишончинг жон-ла оқлайман,
Бу бурчимни ўташ бирла
Элимни шод этай дерман.

Курашларда чиникдим мен,
Ёмонларга омон бермай,
Элимни чин севиш бирлан,
Ўзим Фарҳод этай дерман.

Бугун байрам, улуғ халқим,
Ҳамма посбонларинг бирла,
Бу бахтимдан кўшиқ айтиб,
Достон бунёд этай дерман.

ЧУСТИЙ ҒАЗАЛИГА МУҲАММАС

Бўлмаса ким ишда бош-қош, не керак,
Қалбакидан сенга сирдош не керак,
Ўз сирингни айламоқ фош не керак,
Яхши улфат ичра бебош не керак,
Ош аро тиш синдирар тош не керак.

Марднинг қилган ишин таъсирлиги
Қолмагай миниат ишин ҳам сирлиги.
Ҳиммату шул—халқ билан чин бирлиги,
Тош керакли бўлса, йўқ оғирлиги,
Тошча қадри бўлмаса бош не керак,

Гоҳ қариндошдан яқин ҳамсоядир,
Бўлса айбинг, баъзилар тез ёядир,
Яхши дўстлар бағри кенг бир қоядир,
Бирга юргай, гарчи соя, соядир,
Йўлда ажраб қолса йўлдош не керак.

Эл аро одам шувит бўлмас юзи,
Тўғри юрса барқ урар чин юлдузи,
Ҳеч уялмас тушса гар кўзга кўзи,
Бетутун бўлгай тутунганлар сўзи,
Сертутун аччиқ қариндош не керак.

Қилмагин чин ошнодан ҳеч гумон,
У сенинг бошингдаги бир соябон,
Яхшилардир яхшиликка боғбон.
Ўйламай қилгай ёмонликни ёмон,
Яхшилик қилмоққа кенгаш не керак.

Шуъла бергай кўкда юлдуз, кеча деб,
Яшнасин дostonда гул зебоча деб,
Сур қалам, Ғаффорий, сен дебоча деб,
Сўрма Чустийдан ёшини неча деб,
Шеър агар маъқул эса, ёш не керак.

ОРЗУ

Қаёққа боқмайин, азиз одамлар,
Омонлик тилашар, аҳвол сўрашар.
Шундайин завқ-шавққа тўла айёмлар,
Кўксим тоғ, шодлигим кўклардан ошар,
Иқболдан қувониб айтаман такрор:
Дилимда оташин орзу-ҳавас бор.

Қанот бахш айласам ҳар эзгуликка,
Она-Еримизни гулга буркасам.
Парвоз этиб чексиз фазога тикка
Қора гўшаларга нурлар келтирсам...
Иқболдан қувониб айтаман такрор:
Дилимда оташин орзу-ҳавас бор.

Фитна-иғволарнинг томирин қирқсам,
Ҳаёт бағишласам ҳар бир ниҳолга.
Яхшилик шаробин ичиб мириқсам,
Мадад берсам эзгу орзу-хаёлга,
Иқболдан қувониб айтаман такрор:
Дилимда оташин орзу-ҳавас бор.

Аҳли шуаронинг таронасига
Қўшилиб, Гаффорий, бўла олсам жўр,
Одамлар, меҳрининг кошонасига
Кирсаму қолдирсам бир умрга кўр.
Иқболдан қувониб айтамаи такрор:
Дилимда оташин орзу-ҳавас бор.

ТЎРТЛИКЛАР

Бир ҳовуч она-Ер тупроғи зардир,
Мисқоли жаҳонга тенгу афзалдир,
Ватандан кечганлар—тирик ўлганлар,
Ватан хоки олтин, тоши гавҳардир.

Одамнинг кимлиги билинар ишда,
Оғир фурсатларда, қайғу, ташвишда.
Дўстлариинг шафқати ҳамиша даркор,
Ахир қуёш керак ёзда ҳам қишда.

Дўстдан аямадим тузу нонимни,
Дўстдан аямадим ширии жонимни.
Вафою садоқат тарозусида
Ўлчайман ҳамиша мен виждонимни.

Хазон бўлмасин шу умримиз боғи,
Бемаҳал ўчмасин ёнган чароғи.
Умримиз китоби сермазмун бўлсин,
Бўш, хира қолмасин бирор вароғи.

БАЙРАМ ТАРОНАСИ

Байрам шуқуҳидан жўшади дилим,
Кўнглимдан учмоқда ажиб тарона.
Қўшиғим тинглагин, дўстим, севгилим,
Бахтингдан куйла, дер бу чоғ замона.

Бу шундай замонки, фарзанди одам
Ойнинг тупроғини тутар кафтида.
Замин ўғлонига қойилдир олам,
Шимолни иситар юрак тафтида.

Юрагин қўри-ла ундириб пахта,
Дўстларга этади олтин армуғон.
Иқбол кулган каби ҳар бир чанокда,
Ҳар мисқол пахтада жаҳон намоён.

Сенсан бу улуғвор жаҳон сарвари,
Сенсан оламдаги энг латиф гулшан.—
Камолинг, жамолнинг меники бари,
Бахтимиинг қуёши, эй улуғ ватан.

БЕДОР ЎТАЙИН

Сокин кечаларда мижжа қокмасдан,
Майлига, ўтайин умрбод бедор.
Ўзинг ўғлим, десанг, бас, она-Ватан,
Сенга садоқатдан ортиқроқ не бор!

Ўзинг ардоқладинг, ўзинг йўлладинг,
Посбон ўғилларинг шонли сафига.
Оғир фурсатларда ўзинг қўлладинг,
Ўзинг илҳомчи солдат шарафига.

Бугун ҳам, онажон, бирпас кулоқ сол,
Посбон қўшиғини берайин куйлаб.
Посбонман, қўлимда жанговар қурол,
Постимда турибман мен сени ўйлаб.

Ўзинг ўргатгандек, оқу қорани
Ажрата оламан одил ва хушёр,
Тинчига кафилман ёруғ дунёнинг,
Сенинг меҳринг билан ўтгумдир бедор.

ТИНГЛА, ДЎСТИМ, ЮРАК ХИТОБИН

Янги йилинг муборак, ўртоқ,
Қутлуғ бўлсин бу улуғ айём.
Ғойибона мен очиб кучоқ,
Сени ёдлаб кўтараман жом.

Бу дунёда борлигинг учун,
Сенинг бахтиёрлигинг учун,
Меҳрибон дўст-ёрлигинг учун
Сипқараман ҳаёт шаробин.

Қандай ширин шароби висол,
Кўнглим ичра ўзинг мангу қол,
Муҳаббатинг менгадир иқбол,
Варақлайман севги китобин.

Назар ташла порлоқ йўлингга,
Қадаҳни ол сен ҳам қўлингга,

Яқин олиб доим кўнглиннга,
Ёқ йўлимда қалбинг офтобин.

Янги йилинг муборак, ўртоқ,
Қутлуғ бўлсин бу улуғ айём.
Ғойибона мен очиб қучоқ,
Сени ёдлаб кўтараман жом.